

[Niels Frederiksen.]

sikkert meget vanskeligt kan praktiseres og gennemføres. Vi afventer jo i Valutaudvalget Grosserer-Societetets Komités Forslag i saa Henseende, men jeg har en instinktmæssig Følelse af, at Grosserer-Societetets Repræsentanter selv indsaa, at det var overordentlig vanskeligt at løse den Opgave tilfredsstillende, naar Formaalet med Foranstaltningerne skal naas.

Hvor lang Varighed man skal give de gældende Lovbestemmelser, er der i Erhvervslivet delte Meninger om. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde rigtigt, at Landbrugsraadet havde foreslaaet en meget kortvarig Forlængelse, kun for en Maaned, men Industriraadet har indtrængende henstillet til forlænge de gældende Bestemmelser Aaret ud. Meningerne er selv sagt forskellige, efter som Forandringer paa dette Omraade har Betydning for Erhvervets Dispositioner ind i den kommende Tid. Min Opfattelse er den, at den højtærede Handelsminister gør Ret i at foreslaa en Forlængelse som den i Lovforslaget udtrykte. Det er min bestemte Opfattelse, at som Forholdene erhvervsmæssigt ligger i dette Øjeblik, er alle Parter interesserede i at kunne disponere, efter en Lov af saa bestemmende Betydning som denne, saa sikkert som muligt i noget længere Tid.

Det, der er mest Uenighed om, er Valutarestriktionerne, som der er givet Beføjelse til i det foreliggende Lovforslag. Jeg skal om dette Spørgsmaal kun sige, at den Ordning, der sikrer de mest stabile Pengeforhold under de gældende verdensøkonomiske Forhold, afgjort er den bedste. Erhvervslivets ledende Mænd, de, der disponerer vedrørende Omsætning af Varer og Tilførsel af nødvendige Varer til vort Folks Behov, har i alt Fald stærk Interesse i, at man fra Statsmagtens Side, selv under de svingende og vanskelige økonomiske Vilkaar, anstrenger sig for at indrette det saaledes, at de kan disponere saa sikkert som muligt, at det Betalingsmiddel i dansk Mønt, som er Udtryk for Vareomsætningen, bliver saa lidet uholdbart som vel muligt. Under Papirmøntfodens Vilkaar gælder det dertor om ikke at træffe Foranstaltninger, som gør det muligt, at Pengenes Værdi svinger paa Grund af Spekulation, paa Grund af Kræfters Indvirkning, som ikke har noget som helst med det virkelige Erhverv at gøre.

Jeg maa derfor udtale min store Betænkelse ved paa dette Omraade at fravige den nu gældende Ordning. Der er fra alle Sider uden Undtagelse, hvor Sagskundskaben har givet sit Besyv med i

Laget til Bedømmelse af de foreliggende Forhold, udtalt, at hvis man imødekommer det af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fremsatte Ønske, at gaa over til en fri Notering og forhandle fremmed Valuta ganske frit og uhindret indenfor Landets Omraade, vil dette medføre en Usikkerhed og en Svingning i Kronkursen fra Uge til Uge, som det ikke vil være muligt at modvirke, og vil fremkalde en Usikkerhed for de Erhvervsrepræsentanter, der skal disponere, og paa hvis Dispositioner en svingende Kronkurs vil have overordentlig stor Indflydelse. Det er ogsaa mit Indtryk, at kyndige Mænd Gang paa Gang har udtrykt det rigtige paa det Omraade, naar de har sagt, at jo mere usikre Betalingsmidlerne i Danmark er, des større Risikopræmie maa den disponerende Borger beregne sig, og det kan kun være en varefordyrende Foranstaltning, hvis den medfører, at Kronkursen svinger fra Uge til Uge.

Dernæst vil jeg ogsaa gerne sige til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, der prøvede paa at sammenligne Forholdene paa dette Omraade i Danmark med Forholdene i Norge og Sverige, at denne Sammenligning er, som allerede anført af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, alt for overfladisk. Man kan ikke under de nuværende Forhold sige, at naar de har det saadan i Sverige, og vi har det paa lignende Vis herhjemme, saa vil Virkningerne blive de samme. Dette er fuldkommen forkert. Det enkelte Lands særlige Forhold vil paa dette Punkt være medbestemmende for, hvordan en Forholdsregel virker i det praktiske Liv og allermest paa det her omtalte Omraade. Det fremgaar tydeligt af alle de Beretninger om dette Spørgsmaal, som vi har faaet fra bankkyndige Mænd.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller oplæste en Karakteristik, som Nationalbanken giver af dette Forhold. Jeg vil gerne angaaende et andet Forhold have Lov til at citere nogle Bemærkninger af den Indberetning fra Nationalbanken, som vi har modtaget. Det er det Spørgsmaal: Er det nu rigtigt at gennemføre en Ordning, som faar følgende Forhold i Følge, at man giver Valutaattest for Vareindførsel til Landets Behov fra Valutakontorets Side, men at Indehaveren af Valutaattesten skal gaa ud i det frie Marked og tilkøbe sig Betalingsmidler til Betaling af denne Vare, som han har faaet Lov til at indføre med kortere eller længere Frist. Det vil let medføre, at der kommer periodevis stærke Krav om fremmed Valuta frem, efter som Importen er, idet jeg formoder, at den enkelte Im-